

HVELFING SEM HEITIR KIRKJAN

HVELFING SEM HEITIR KIRKJAN

Höfundarlaunin af tvö þúsund ára gamalli bók

Ég fæ símtal í dag frá Francesco, einu af þremur ítölskum börnum mínum.

Hann segir: veistu, pabbi, einmitt núna, meira en nokkru sinni fyrr, ertu sannarlega blankur.

Enginn vafi á því.

Ég svara: góðan daginn, hvernig hefurðu það.

Ég segi honum að þetta sé sennilega besta leiðin til að hefja símtal.

Og að á þrjátíu og þremur árum hafi ég augljóslega ekki lagt nægan tíma í að kenna honum hvernig á að tala við aðra manneskju.

Ég hafði nýlega lesið að synir séu sterklega tengdir mæðrum sínum.

X-þátturinn kemur frá henni.

Og þegar kemur að greind er ekki miklu um að deila.

Hún bregst ekki væntingum.

Óafturkræf í flutningi.

Því sem er náttúruleg erfðafræði verður ekki breytt.

Það var huggun að eiga dóttur.

Og þótt við hefðum enga ástæðu til að hringja hvort í annað, því við bjuggum í sama húsi, sagði hún mér þennan sama dag að samtöl okkar hefðu órótt hana, og að hún gæti ekki skilið hvaðan þessi tilfinningalegu, samkennandi áhrif kæmu.

Ég brosti til hennar.

Það nægði.

Hún var dóttir mín.

Engrar skýringar krafist.

Sumar staðreyndir ríkja yfir öllu öðru.

Og þá mundi ég að ég hafði skrifað bók sem hét SÍMTAL JESÚ.

Ég hafði dregið hana úr útgáfu eftir að hafa fundið hana inni í spjallþræði á Amazon, þar sem einhver var að spyrja hvað í ósköpunum bók gerð af gervigreind ætti að kosta.

Hann var að hugsa um sína eigin.

Skrifaða fyrir um það bil tvö þúsund árum.

Hún hafði selst í milljörðum eintaka og höfundarlaun hans voru orðin eilíf, geymd inni í hvelfingu sem heitir kaþólska kirkjan.

Sem einhver hafði viljað endurnefna: AMAZURCH.

Það fyndnasta er þetta.

Inni í sérhverri hugsun sem við eigum er hluti af okkur sem við höfum aldrei kynnt fyrir neinum.

Fólkið sem sér okkur utan frá staldrar við andartak, horfir á okkur, og kemst alltaf á sama stað.

Hver í fjandanum er þessi náungi.

Nando

© 2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Allur réttur áskilinn.

Gillettenarrative.com